

Het Hennie-gat boven de Bilt

Begin jaren '90 vertoonde onze gevoelige KNMI-detectoren merkwaardige afwijkingen: wel een paar sigma's onder normaal. Dit signaal, thans bekend als het zogeheten Hennie-gat, was afkomstig van ons beste meetinstrument, namelijk het Financiële Kengetallen Detectiesysteem (in de volksmond schertsend FKD genoemd). Aangezien op democratische wijze overeengekomen was dat zo'n afwijking niet kan omdat kengetallen altijd kloppen, werd wijselijk besloten de metingen aan de werkelijkheid te passen.

Aan deze gang van zaken kwam helaas een abrupt einde toen buitenstaanders wezen op een onderzoeksafdeling die explosief was gegroeid: het Hennie-gat van ozon en chemie. Zijn fte-attractor had zelfs de KNMI-kernafdeling Financiële Zaken op het verkeerde been weten te zetten. Bij zijn ontdekking had de uitstoot van publicaties van dit gat al zulke alarmerende vormen aangenomen dat emissiebeperkingen nauwelijks soelaas boden. Bij gebrek aan krachtiger maatregelen moesten we met het Hennie-gat leren leven.

Inmiddels is het Hennie-gat niet alleen in omvang toegenomen, maar zelfs gesplitst in twee componenten. En dat terwijl het mechanisme nog steeds onduidelijk is. Wel is bekend dat het Hennie-gat begin 1990 geïnitieerd is door Hennie zelf, terwijl daarnaast de ozon-nobelprijs van 1995 mogelijk katalyserend heeft gewerkt. Dit laatste komt vermoedelijk omdat daags na de bekendmaking bleek dat het halve KNMI al in zijn jeugd met de laureaat had geknikkerd.

Onderzoek heeft uitgewezen dat er misschien nog maar één methode overblijft om het gat te bestrijden, namelijk Hennie Kelder zélf verwijderen. Dit paardenmiddel wordt thans geprobeerd. Specialisten vrezen dat dit nu niet meer afdoende zal zijn. Ook zonder de veroorzaker zal het KNMI nog jaren met een zeer actief Hennie-gat te maken hebben met daaruit een niet te beteugelen uitstoot van publicaties.

Proficiat!

Günther Können